

متن پرسش

سلام پدر و استاد خیلی عزیز و بزرگوار، خداوند بهتون سلامتی و طول عمر بده ان شاءالله، استاد نسبت به نماز اول وقت وسواس پیدا کردم نمیدونم خوبه یا بد، از شما درخواست راهنمایی دارم، نماز اول وقت شده اولویت زندگی من، شده از تفریح و مسافرت و گشت و گذار به همراه خانواده زدم که به نماز اول وقتم حتما برسم، جوری که بعضی وقتا اعتراض خانواده رو به همراه داره و خیلی انتقاد میکنن و این کارو افراط و غیره لازم میدونن و اعتقادشون همون صرف خوندن نماز هست حالا ساعت و وقتش زیاد مهم نیست، و میخوان که همراهیشون کنم بعضی جاها و اینکه چرا برای نماز اول وقت از تفریح و زندگی خودت می زنی، حالا بنده موندم که آیا این کار بنده درسته یا افراط هستش. تشکر استاد

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: انسان مؤمن باید در هر حال عقلانی عمل کند و اولویتها را در نظر بگیرد و از رخصتهایی که خداوند داده است در جای خود استفاده کند. زیرا مثلاً خداوند خودش رخصت داده که انسان میتواند نماز خود را تنها در اول وقت انجام ندهد، هرچند اولویت انجام آن در اول وقت است. شخصی خدمت آیت الله بهجت گفته بود ۶۰ سال است نماز اول وقتم ترک نشده. فرموده بودند یعنی کاری که از نماز اول وقت مهمتر باشد در این ۶۰ سال پیش نیامده؟ به این معنا که چرا در سایر امور، تعقل نکرده است و نوعی تنهایی در کارها را دنبال نموده؟! در حالی که اگر در کنار سایر مؤمنین فکر می کرد متوجهی کارهای مهم دیگری هم می شد و خود را از حضور در آن امور، محروم نمی نمود. موفق باشید